

Sygn. akt *XVII AmE 76/20*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Ewa Malinowska
Protokolant –	sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 2 sierpnia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w R.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. w R. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 12 grudnia 2019 r. nr (...)

- zmienia zaskarżoną Decyzję w ten tylko sposób, że określa w pkt II.7, iż (...) sp. z o.o. w R. dopuścił się 11 dni zwłoki, a w pkt IV.1, iż (...) sp. z o.o. w R. dopuścił się 14 dni zwłoki, oraz obniża wymierzoną mu w pkt VII.1 karę pieniężną do 18.000 zł (słownie: osiemnaście tysięcy złotych), a karę pieniężną wymierzoną mu w pkt VII.13 do 42.000 zł (słownie: czterdzieści dwa tysiące złotych);
- oddala odwołanie w pozostałej części;
- zasądza od (...) sp. z o.o. w R. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Ewa Malinowska

Sygn. akt *XVII AmE 76/20*

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 grudnia 2019 r. nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: Prezes URE, pozwany), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 18 w związku z art. 56 ust. 2, 2e, 3 i 6 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.) (dalej p.e.) w związku z art. 104 oraz art. 105 § 1 i art. 189g § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) (dalej k.p.a.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. (dalej powód) w związku z ujawnieniem, w prowadzonej przez ww. spółkę koncesjonowanej działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, nieprawidłowości polegających na niewydaniu w terminie, o którym mowa w art. 7 ust 8g ustawy - Prawo energetyczne, w latach 2013 - 2017 warunków przyłączenia do sieci

elektroenergetycznej w stosunku do podmiotów wnioskujących o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej należącej do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., wyspecyfikowanych w dalszej części Decyzji, orzekł, że:

I. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. w ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej w roku 2013 w odniesieniu do 10 wniosków o przyłączenie do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, nie wydała w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy - Prawo energetyczne, warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej i dopuściła się następującej zwłoki w odniesieniu do poszczególnych wniosków:

- 1) o przyłączenie zakładu przetwórstwa w B. (dz. nr (...)) - nr dziennika (...) - 5 dni zwłoki,
- 2) o przyłączenie placu budowy budynku jednorodzinnego w K. ul. (...) (dz. nr (...)) - nr dziennika (...) - 39 dni zwłoki,
- 3) o przyłączenie budowy budynku jednorodzinnego w miejscowości C. (dz. nr (...)) - nr dziennika (...) - 18 dni zwłoki,
- 4) o przyłączenie placu budowy budynku mieszkalnego w Ł., ul. (...) (dz. nr (...)) - nr dziennika (...) - 33 dni zwłoki,
- 5) o przyłączenie elektrowni fotowoltaicznej o mocy 3 kW w K., ul. (...) - nr dziennika (...) - 8 dni zwłoki,
- 6) o przyłączenie budynku mieszkalnego w K. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika DK(...) - 17 dni zwłoki,
- 7) o przyłączenie budynku mieszkalnego w Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika DK(...) - 19 dni zwłoki,
- 8) o przyłączenie budynku mieszkalno-usługowego w Ł. (dz. (...)) - nr dziennika DK(...) - 13 dni zwłoki,
- 9) o przyłączenie budynku mieszkalnego w Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 255 dni zwłoki,
- 10) o przyłączenie budynku mieszkalnego w Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 22 dni zwłoki.

II. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. w ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej w roku 2014 w odniesieniu do 10 wniosków o przyłączenie do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, nie wydała w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy - Prawo energetyczne, warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej i dopuściła się następującej zwłoki w odniesieniu do poszczególnych wniosków:

- 1) o przyłączenie budynku mieszkalnego w Ł. (dz. (...)) - nr dziennika (...) -173 dni zwłoki,
- 2) o przyłączenie placu budowy budynku mieszkalnego w miejscowości C. (dz. nr (...)) - nr dziennika (...) - 64 dni zwłoki,
- 3) o przyłączenie budowy budynku mieszkalnego w Ł. (dz. nr (...)) - nr dziennika (...) - 55 dni zwłoki,
- 4) o przyłączenie instalacji produkcji paliw syntetycznych z bioetanolu w strefie przemysłowej nr (...) w B. (dz. nr (...)-Aneks do (...)) - nr dziennika (...) - 81 dni zwłoki,
- 5) o przyłączenie elektrowni fotowoltaicznej o mocy 80 kW w K. (dz. (...)) obręb geodezyjny Ź. - nr dziennika (...) - 2 dni zwłoki,
- 6) o przyłączenie budynku mieszkalnego w miejscowości K. Ł. (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 37 dni zwłoki,
- 7) o przyłączenie hali produkcyjno-magazynowej z zapleczem socjalno-biurowym w Ź. (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 58 dni zwłoki,
- 8) o przyłączenie budynku mieszkalnego w miejscowości C. (dz. (...))- nr dziennika (...) - 18 dni zwłoki,

9) o przyłączenie budynku mieszkalnego w miejscowości C. (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 7 dni zwłoki,

10) o przyłączenie budynku mieszkalnego w K. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 182 dni zwłoki,

III. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. w ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej w roku 2015 w odniesieniu do 8 wniosków o przyłączenie do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, nie wydała w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy - Prawo energetyczne, warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej i dopuściła się następującej zwłoki w odniesieniu do poszczególnych wniosków:

1) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 27 dni zwłoki,

2) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 3 dni zwłoki,

3) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 27 dni zwłoki,

4) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 31 dni zwłoki,

5) o przyłączenie zakładu produkcyjnego w Ż. (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 73 dni zwłoki,

6) o przyłączenie budynku mieszkalnego w K. (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 31 dni zwłoki,

7) o przyłączenie hali wraz z pomieszczeniami biurowymi w K. ul. (...) (dz. 1090/3) - nr dziennika (...) - 18 dni zwłoki,

8) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w miejscowości C. (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 42 dni zwłoki.

IV. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. w ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej w roku 2015 w odniesieniu do 1 wniosku o przyłączenie do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, nie wydała w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy - Prawo energetyczne, warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej i dopuściła się zwłoki w odniesieniu do tego wniosku:

1) o przyłączenie wytwórni etanolu i piwa w strefie przemysłowej B. (dz. nr (...)) - nr dziennika (...) - 21 dni zwłoki.

V. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. w ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej w roku 2016 w odniesieniu do 1 wniosku o przyłączenie do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, nie wydała w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy - Prawo energetyczne, warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej i dopuściła się zwłoki w odniesieniu do tego wniosku:

1) o przyłączenie zakładu produkcji rybnej w obrębie geodezyjnym Ż. (dz. nr(...)) - nr dziennika (...) - 9 dni zwłoki.

VI. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. w ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej w roku 2017 w odniesieniu do 8 wniosków o przyłączenie do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, nie wydała w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy - Prawo energetyczne, warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej i dopuściła się następującej zwłoki w odniesieniu do poszczególnych wniosków:

1) o przyłączenie hali magazynowo - produkcyjnej w strefie przemysłowej w B., ul. (...) (dz. (...)) obręb geodezyjny K. - nr dziennika (...) - 44 dni zwłoki,

2) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w Ł. (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 4 dni zwłoki,

3) o przyłączenie budynku jednorodzinnego nr (...) w miejscowości Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 1 dzień zwłoki,

- 4) o przyłączenie budynku jednorodzinnego nr (...) w miejscowości Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 1 dzień zwłoki,
- 5) o przyłączenie budynku jednorodzinnego nr (...) w miejscowości Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 1 dzień zwłoki,
- 6) o przyłączenie budynku jednorodzinnego nr (...) w miejscowości Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 1 dzień zwłoki,
- 7) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w Ł. ul. (...) (dz. (...)) - nr dziennika DK(...) - 8 dni zwłoki,
- 8) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w miejscowości Ł. (dz. (...)) - nr dziennika (...) - 4 dni zwłoki.

VII. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. karę pieniężną:

- 1) za działania opisane w pkt II.7. - w wysokości 162.000 zł (słownie: sto sześćdziesiąt dwa tysiące złotych),
- 2) za działania opisane w pkt II.8. - w wysokości 54.000 zł (słownie: pięćdziesiąt cztery tysiące złotych),
- 3) za działania opisane w pkt II.9. - w wysokości 21.000 zł (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy złotych),
- 4) za działania opisane w pkt II.10. - w wysokości 168.000 zł (słownie: sto sześćdziesiąt osiem tysięcy złotych),
- 5) za działania opisane w pkt III.1. - w wysokości 81.000 zł (słownie: osiemdziesiąt jeden tysięcy złotych),
- 6) za działania opisane w pkt III.2. - w wysokości 9.000 zł (słownie: dziewięć tysięcy złotych),
- 7) za działania opisane w pkt III.3. - w wysokości 81.000 zł (słownie: osiemdziesiąt jeden tysięcy złotych),
- 8) za działania opisane w pkt III.4. - w wysokości 93.000 zł (słownie: dziewięćdziesiąt trzy tysiące złotych),
- 9) Za działania opisane w pkt III.5. - w wysokości 219.000 zł (słownie: dwieście dziewiętnaście tysięcy złotych),
- 10) za działania opisane w pkt III.6. - w wysokości 93.000 zł (słownie: dziewięćdziesiąt trzy tysiące złotych),
- 11) za działania opisane w pkt III.7. - w wysokości 54.000 zł (słownie: pięćdziesiąt cztery tysiące złotych),
- 12) za działania opisane w pkt III.8. - w wysokości 126.000 zł (słownie: sto dwadzieścia sześć tysięcy złotych),
- 13) za działania opisane w pkt IV.1. - w wysokości 63.000 zł (słownie: sześćdziesiąt trzy tysiące złotych),
- 14) za działania opisane w pkt V.1. - w wysokości 27.000 zł (słownie: dwadzieścia siedem tysięcy złotych),
- 15) za działania opisane w pkt VI.1. - w wysokości 132.000 zł (słownie: sto trzydzieści dwa tysiące złotych),
- 16) za działania opisane w pkt VI.2. - w wysokości 12.000 zł (słownie: dwanaście tysięcy złotych),
- 17) za działania opisane w pkt VI.3. - w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych),
- 18) za działania opisane w pkt VI.4. - w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych),
- 19) za działania opisane w pkt VI.5. - w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych),
- 20) za działania opisane w pkt VI.6. - w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych),
- 21) za działania opisane w pkt VI.7. - w wysokości 24.000 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące złotych),

22) za działania opisane w pkt VI.8 - w wysokości 12.000 zł (słownie: dwanaście tysięcy złotych).

VIII. Umorzył postępowanie w zakresie wymierzenia kary pieniężnej (...) K. za działania opisane w pkt. I.1, I.2, I.3, I.4, I.5, I.6, I.7, I.8, I.9, I.10, II.1, II.2, II.3, II.4, II.5, II.6, oraz w pkt II.7 w zakresie zwłoki od dnia 7 grudnia 2014 r. do dnia 11 grudnia 2014 r. i w pkt II.10 w zakresie zwłoki od dnia 7 sierpnia 2014 r. do dnia 11 grudnia 2014 r.

Odwołanie od powyższej Decyzji złożył powód, zaskarżając Decyzję w części nieobjętej rozstrzygnięciem o umorzeniu zawartym w pkt VIII sentencji Decyzji, tj. w zakresie jej:

1. pkt II.7 w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r. przypisanej powodowi przez Prezesa URE;

2. pkt II.8 - II.9;

3. pkt II. 10 w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r. przypisanej powodowi przez Prezesa URE;

oraz

4. pkt III - VII.

Jednocześnie powód wniósł o:

1. uchylenie Decyzji w zakresie pkt VII.1 - VII.14 z uwagi na upływ terminu przedawnienia nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 18 Prawa energetycznego, w stosunku do przypadków niewydania przez powoda w ustawowym terminie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej wskazanych w pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8-II.9, pkt II.10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.) oraz pkt III - V Decyzji;

oraz niezależnie od powyższego

2. uchylenie Decyzji w zakresie jej pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8- II.9, pkt II.10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.), pkt III- VII z uwagi na fakt, że powód w ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej w latach 2014 - 2017 nie pozostawał w zwłoce z wydaniem decyzji o warunkach przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w odniesieniu do wniosków o przyłączenie do tejże sieci wskazanych w ww. pkt II.7- II.10 oraz pkt III- VI Decyzji, a konsekwentnie - brak jest podstaw do wymierzenia powodowi w tym zakresie kary pieniężnej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 18 w zw. z art. 56 ust. 2e Prawa energetycznego;

ewentualnie, w przypadku hipotetycznego stwierdzenia, że powód pozostawał w zwłoce z wydaniem warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej,

3. zmianę Decyzji w zakresie pkt VII.1- VII.14 (w przypadku hipotetycznego stwierdzenia braku podstaw do uchylenia Decyzji w tym zakresie z uwagi na upływ terminu przedawnienia, zgodnie z wnioskiem z pkt 1 powyżej) oraz pkt VII.15- VII.22 Decyzji poprzez odstąpienie, na podstawie art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego, od wymierzenia powodowi kary za pozostawanie przez niego w zwłoce z wydaniem warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w odniesieniu do wniosków o przyłączenie do tejże sieci wskazanych w pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8- II.9, pkt. II. 10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.) oraz pkt III- VI Decyzji z uwagi na znikomy stopień szkodliwości czynu, dotychczasowe, prawidłowe wywiązywanie się przez powoda ze swoich obowiązków wynikających z bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, jak również z uwagi na to, że powód zrealizował obowiązek wydania warunków przyłączenia w odniesieniu do wszystkich wniosków objętych Decyzją jeszcze przed wszczęciem przez Prezesa URE niniejszego postępowania.

W każdym zaś przypadku powód wniósł o:

4. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków:

(a) G. K., kierownika działu Obsługi Sieci Technicznej powoda, na okoliczność:

(i) podejmowania prób przyśpieszenia procesu wydawania przez Gminę K. zgód na przyłączenie nowych użytkowników do sieci elektroenergetycznej dzierżawionej przez powoda;

(ii) każdorazowego informowania wnioskodawców przez powoda o konieczności uzyskania zgody właściciela sieci na przyłączenie do niej, procedurze uzyskiwania tej zgody, a także pozostawanie przez powoda w bieżącym kontakcie z wnioskodawcami oraz bieżące ich informowanie o statusie procedowanych wniosków oraz przewidywanym terminie wydania warunków przyłączenia;

(b) J. R., byłego członka zarządu powoda oraz

(c) S. W., Głównego Inżyniera ds. dystrybucji i obrotu energią elektryczną powoda,

obu na okoliczność:

(i) podejmowania przez powoda prób nakłonienia Gminy K. do zmiany Umowy w zakresie dodania do jej treści postanowienia określającego Gminie K. termin na wyrażenie zgody na przyłączenie nowego użytkownika do sieci elektroenergetycznej umożliwiającego powodowi dochowanie terminów na wydanie warunków przyłączenia przewidzianych w art. 7 ust. 8g Prawa energetycznego;

5. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów wskazanych w uzasadnieniu odwołania na okoliczności tam wskazane;

6. rozpoznanie sprawy pod nieobecność powoda;

7. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonej Decyzji powód zarzucił:

1. naruszenie art. 189c k.p.a. w zw. z art. 68 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa w zw. z art. 56 ust. 7a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne w brzmieniu obowiązującym w okresie do dnia 2 września 2016 r., poprzez nałożenie na powoda administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 18 Prawa energetycznego, za niewydanie przez powoda w ustawowym terminie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w odniesieniu do wniosków o przyłączenie opisanych w pkt II.7- II.10 oraz pkt III- V Decyzji, pomimo upływu trzyletniego terminu przedawnienia nałożenia tej kary wynikającego z art. 68 § 1 Ordynacji podatkowej;

2. naruszenie art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 7 k.p.a. w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 18 w zw. z art. 56 ust. 2e w zw. z art. 7 ust. 8g Prawa energetycznego poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz brak wyczerpującego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy prowadzące do błędnego uznania, że powód znajdował się w zwłoce z wydaniem warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w odniesieniu do wniosków o przyłączenie do tejże sieci wskazanych w pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8- II.9, pkt II. 10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.) oraz pkt III- VI Decyzji, podczas gdy:

(a) z okoliczności sprawy, a zwłaszcza z faktu, że powód prowadzi swą działalność gospodarczą przy wykorzystaniu sieci elektroenergetycznej, którą jedynie dzierżawi, wprost wynika, że stwierdzone przez Prezesa URE opóźnienie w

wydaniu ww. warunków nie było spowodowane okolicznościami, za które ponosił on odpowiedzialność, gdyż jako podmiot niebędący właścicielem sieci, powód nie był w stanie samodzielnie, tj. bez uzgodnień z właścicielem:

(i) wydać warunków przyłączenia, ponieważ wymagało to uprzedniego ustalenia możliwości podłączenia wnioskodawcy do sieci, dla którego niezbędne było uzyskanie od właściciela sieci, tj. od Gminy K., zgody na przyłączenie go do sieci oraz informacji na temat istnienia warunków ekonomicznych oraz technicznych umożliwiających przyłączenie wnioskodawcy do sieci, w tym m.in. możliwości, planów oraz kosztów jej rozbudowy/przebudowy;

(ii) odmówić wydania warunków przyłączenia, ponieważ - wbrew przyjętemu w Decyzji założeniu - niewypowiedzenie się w ustawowych terminach przez właściciela sieci co do możliwości dokonania przyłączenia nowego odbiorcy nie stanowi okoliczności świadczącej o nieistnieniu warunków technicznych przyłączenia, które winny skutkować odmową wydania warunków przyłączenia, ponieważ brak warunków technicznych przyłączenia występuje jedynie w przypadku istnienia trwałej, obiektywnie niedającej się usunąć przeszkody natury technicznej, która definitywnie uniemożliwia dokonanie przyłączenia;

(b) powód podejmował szereg działań mających na celu przyspieszenie procedury wydawania w ustawowych terminach warunków przyłączenia, obejmującej także udział podmiotu trzeciego, tj. Gminy K., które to działania w sposób obiektywny uniemożliwiają przypisanie mu winy za ww. naruszenia, a które polegały w szczególności na podejmowaniu prób:

(i) nakłonienia właściciela sieci elektroenergetycznej, tj. Gminy K., do zmiany łączącej ją z powodem umowy dzierżawy sieci z dnia 28 grudnia 2012 r. („Umowa”) w zakresie dodania do jej treści postanowienia zakreślającego Gminie K. termin na wyrażenie zgody na przyłączenie nowego użytkownika do sieci, który umożliwiłby powodowi dochowanie terminów na wydanie warunków przyłączenia przewidzianych w art. 7 ust. 8g Prawa energetycznego; oraz

(ii) przyspieszenia procesu wydawania przez Gminę K. zgód na przyłączenie nowych użytkowników do sieci w odniesieniu do poszczególnych wniosków o wydanie warunków przyłączenia, które powód otrzymywał;

3. naruszenie art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 7 k.p.a. w zw. z art. 7 ust. 8g Prawa energetycznego poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i błędne uznanie, że powód nie wydał w ustawowym terminie warunków przyłączenia w odniesieniu do wniosku o przyłączenie sieci elektroenergetycznej wskazanego w pkt II.7 Decyzji, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wprost wynika, że powód wydał je terminowo, gdyż wnioskodawca w swoim wniosku z dnia 7 listopada 2014 r. wnosił o przyłączenie do sieci o napięciu znamionowym wynoszącym 15 kV, a nie - jak przyjął Prezes URE - do sieci o napięciu niższym niż 1 kV, a zatem powód miał obowiązek wydać warunki przyłączenia w terminie 150 dni od daty otrzymania wniosku, a nie - jak przyjął Prezes URE - w terminie 30 dni;

4. naruszenie art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 7 k.p.a. w zw. z art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego poprzez brak wyczerpującego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów prowadzące do błędnego uznania, że przypadki niedotrzymania przez powoda terminów na wydanie warunków przyłączenia określonych w art. 7 ust. 8g Prawa energetycznego w odniesieniu do wniosków o przyłączenie do tejże sieci wskazanych w pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8- II.9, pkt II. 10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.) oraz pkt III- VI Decyzji stanowią czyny o znacznej szkodliwości, podczas gdy okoliczności sprawy, w szczególności:

(a) wyraźne korzyści finansowe wnioskodawców wynikające z modelu współpracy powoda z Gminą K. jako właścicielem sieci elektroenergetycznej polegające na braku konieczności uiszczania przez wnioskodawców opłat za przyłączenie oraz późniejsze ponoszenie obniżonych kosztów dostawy energii elektrycznej przy jednoczesnym braku wyrządzenia im przez powoda jakiegokolwiek szkody;

(b) podejmowanie przez powoda prób nakłonienia Gminy K. jako właściciela sieci do zmiany Umowy w zakresie dodania do jej treści postanowienia określającego Gminie K. terminu na wyrażenie zgody na przyłączenie nowego użytkownika do sieci, który umożliwiłby powodowi dochowanie terminów na wydanie warunków przyłączenia przewidzianych w art. 7 ust. 8g Prawa energetycznego;

(c) podejmowanie przez powoda prób przyspieszenia procesu wydawania przez Gminę K. zgód na przyłączenie nowych użytkowników do sieci w odniesieniu do poszczególnych wniosków o wydanie warunków przyłączenia, które powód otrzymywał;

(d) każdorazowe informowanie wnioskodawców przez powoda o konieczności uzyskania zgody właściciela sieci na przyłączenie do niej, procedurze uzyskiwania tej zgody, a także pozostawanie przez powoda w bieżącym kontakcie z wnioskodawcami oraz ich informowanie o statusie procedowanych wniosków oraz przewidywanym terminie wydania warunków przyłączenia;

(e) brak jakichkolwiek skarg lub ponagleń ze strony wnioskodawców na działania powoda w zakresie wydawania warunków przyłączenia; oraz

(f) fakt, że odmowa wydania warunków przyłączenia jedynie pogorszyłaby sytuację wnioskodawców, ponieważ powstające po ich stronie uprawnienie do wystąpienia do Prezesa URE z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu w przedmiocie odmowy wydania warunków przyłączenia nie mogło doprowadzić do szybszego, czy też korzystniejszego dla wnioskodawców załatwienia ich spraw, gdyż możliwość dokonania przyłączenia wnioskodawcy do sieci i tak ostatecznie uzależniona jest od zgody jej właściciela, której Prezes URE, w ramach przysługujących mu kompetencji, nie może wymusić ani pominąć, a jednocześnie wypracowana przez powoda oraz Gminę K. praktyka gwarantowała wnioskodawcom uzyskanie warunków przyłączenia w najszybszym możliwym terminie oraz zapewniała im oszczędność kosztów i czasu;

jednoznacznie wskazują, że stopień szkodliwości przypisywanych powodowi czynów był znikomy.

Oprócz tego powód wskazał w uzasadnieniu odwołania, że Prezes URE błędnie ustalił ilość dni opóźnienia w odniesieniu do wniosku nr (...), o którym mowa w pkt IV.1 Decyzji. Powód zwrócił uwagę, że Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w tym przypadku przyjmując założenie, że kompletny wniosek o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej wpłynął do powoda dnia 8 maja 2015 r., jednakże w pierwotnej wersji wniosek był niekompletny, gdyż nie zawierał numerów działek, na których miało nastąpić przyłączenie do sieci, co jest niezbędnym elementem w świetle art. 7 ust. 3b Prawa energetycznego. Powód zaznaczył, że wnioskodawca uzupełnił wniosek w powyższym zakresie dnia 13 maja 2015 r., wysyłając do (...) K. odpowiednią wiadomość mailową. Dopiero zatem według powoda od tego dnia wniosek mógł być traktowany jako kompletny oraz konsekwentnie od tej daty rozpoczął się bieg 150-dniowego terminu na wydanie przez powoda warunków przyłączenia, o którym mowa w art. 7 ust. 8g pkt 2 Prawa energetycznego. Jako dowody powód wskazał:

1. wniosek o wydanie warunków przyłączenia nr (...) z dnia 8 maja 2015 r. (k. 410 akt adm.),
2. wiadomość e-mail z dnia 13 maja 2015 r., godz. 09:30, od R. P. do A. S. o nazwie (...)” zawierającą uzupełnienie wniosku o wydanie warunków przyłączenia nr (...) (Załącznik nr 4).

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie wniósł o: oddalenie odwołania; pominięcie dowodów z przesłuchania świadków zawnioskowanych przez powoda w pkt 4 wniosków odwołania jako nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy; zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o. o. z siedzibą w R. prowadzi koncesjonowaną działalność gospodarczą polegającą m.in. na dystrybucji energii elektrycznej na podstawie koncesji udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 31 sierpnia 2000 r. nr (...) (...) (z późn. zm.). Na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 1 lutego 2006 r. nr (...) (...) (z późn. zm.) (...)K. został wyznaczony Operatorem Systemu Dystrybucyjnego Elektroenergetycznego na okres od 1 lutego 2006 r. do 31 grudnia 2025 r. (okoliczności niesporne, k. 44- 46 akt adm.).

(...) K. wykonuje ww. działalność koncesjonowaną w zakresie dystrybucji energii elektrycznej na dzierżawionej sieci elektroenergetycznej, której właścicielem jest Gmina K.. Zgodnie z obowiązującą umową dzierżawy każdorazowe podłączenie do przedmiotowych urządzeń nowych odbiorców, z wyłączeniem osób fizycznych (tylko w przypadku, gdy nie ma istotnych przeciwwskazań formalnoprawnych i istnieje wybudowany majątek sieciowy do przyłączenia) wymaga zgody wydzierżawiającego. W przypadku braku infrastruktury elektroenergetycznej w obrębie określonym we wniosku, (...) K. jako operator sieci dystrybucyjnej musi wystąpić do Gminy K. jako właściciela o zgodę na wydanie warunków technicznych przyłączenia i o określenie w jakim terminie infrastruktura elektroenergetyczna zostanie wybudowana. Na podstawie wydanej zgody przez właściciela sieci elektroenergetycznej, (...) K. wydaje warunki techniczne przyłączeniowe na rzecz wnioskodawcy (dowód: pismo powoda z 24 sierpnia 2018 r. k. 5 akt adm., pismo powoda z 22 stycznia 2019 r. k. 49 akt adm., umowa dzierżawy k. 50- 56 akt adm.).

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, jest obowiązane wydać warunki przyłączenia w terminie:

- 1) 30 dni od dnia złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia przez wnioskodawcę przyłączanego do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączania źródła - od dnia wniesienia zaliczki;
- 2) 150 dni od dnia złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia przez wnioskodawcę przyłączanego do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączania źródła - od dnia wniesienia zaliczki.

(...) K.:

I. w roku 2014 nie wydał w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne, warunków przyłączenia m.in. w związku ze złożeniem następujących wniosków o przyłączenie:

1) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie hali produkcyjno- magazynowej z zapleczem socjalno-biurowym w Strefie (...) w Ż., gmina K. (dz. nr (...)) wpłynął do (...) K. w dniu 7 listopada 2014 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 150 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. Z uwagi jednak na istniejące możliwości ubiegający się o przyłączenie w dniu 29 grudnia 2014 r. zmodyfikowali pierwotny wniosek, wnosząc o przyłączenie obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, stąd warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 3 lutego 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 6 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej oraz zmiany miejsca przyłączenia oraz mocy. Po zmianie miejsca przyłączenia i mocy wnioskodawcy złożyli nowy wniosek z dnia 23 lutego 2015 r., w przypadku którego (...) K. wydał warunki przyłączenia (nr (...)) w dniu 27 lutego 2015 r.

(dowód: zestawienie wydanych przez powoda warunków przyłączenia k. 33 akt adm., wniosek wraz z innymi dokumentami dotyczącymi przyłączenia obiektu, w tym warunkami przyłączenia k. 263- 273 akt adm.)

2) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku mieszkalnego w miejscowości C., (...)-(...) K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 20 listopada 2014 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego

wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 7 stycznia 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 18 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (23.12.2014 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

3) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku mieszkalnego w miejscowości C., (...)-(...) K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 29 grudnia 2014 r. Z uwagi na fakt iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 4 lutego 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 7 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (27.01.2015 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

4) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku mieszkalnego w K., ul. (...) (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 8 lipca 2014 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 5 lutego 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 182 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (14.01.2015 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

II. w roku 2015 nie wydał w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne warunków przyłączenia w związku ze złożeniem następujących wniosków o przyłączenie:

1) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w miejscowości Ł., ul. (...), (...)-(...) K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 21 stycznia 2015 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 19 marca 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 27 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (13.03.2015 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

2) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku mieszkalnego w miejscowości Ł. ul. (...), (...)-(...) K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 7 stycznia 2015 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 9 lutego 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 3 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. termin wydawania warunków mijał w sobotę 07.02.2015 (dzień wolny od pracy) i dlatego wydanie warunków nastąpiło w poniedziałek 9 lutego 2015 r. (okoliczności niesporne).

Faktycznie trzydziestodniowy termin na wydanie warunków przyłączenia mijał w piątek 6 lutego 2015 r. (fakt notoryczny).

3) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w miejscowości Ł., ul. (...), (...)-(...) K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 21 stycznia 2015 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 19 marca 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 27 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (13.03.2015 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

4) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w miejscowości Ł., ul. (...), (...)-(...) K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 21 stycznia 2015 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 23 marca 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 31 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (13.03.2015 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

5) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie zakładu produkcyjnego (...) w miejscowości Ż. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 8 maja 2015 r. (zgodnie z datą potwierdzającą wpływ). Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 19 sierpnia 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 73 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (13.08.2015 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

6) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku mieszkalnego w K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 24 czerwca 2015 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 24 sierpnia 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 31 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (13.03.2015 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

7) Kompletny wniosek (nr dziennika DK(...)) o przyłączenie hali wraz z pomieszczeniami biurowymi w K., ul. (...) (dz. nr 1090/3), wpłynął do (...) K. w dniu 16 września 2015 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 3 listopada 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 18 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K.

przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (23.10.2015 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

8) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w miejscowości C., (...)-(...) K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 2 grudnia 2015 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 12 lutego 2016 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 42 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (10.02.2016 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

9) Wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie wytwórni etanolu i piwa z strefie przemysłowej B., gmina K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 8 maja 2015 r. W dniu 13 maja 2015 r. wniosek ten został uzupełniony. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 150 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 26 października 2015 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 14 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (23.10.2015 zgoda właściciela sieci na wydanie (...), uzgodnienia koncepcji zasilania) (dowód: wniosek wraz z innymi dokumentami dotyczącymi przyłączenia obiektu, w tym warunkami przyłączenia k. 409- 415 akt adm., wydruk wiadomości e-mailowej k. 53 akt sąd.).

III. w roku 2016 nie wydał w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne warunków przyłączenia w związku ze złożeniem następujących wniosków o przyłączenie;

1) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie zakładu produkcji rybnej w obrębie geodezyjnym Ź. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 8 lutego 2016 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 18 marca 2016 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 9 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (17.03.2016 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

IV. w roku 2017 nie wydał w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne warunków przyłączenia w związku ze złożeniem następujących wniosków o przyłączenie:

1) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie hali magazynowo - produkcyjnej w strefie przemysłowej w B. przy ul. (...) (dz. nr (...)) obręb geodezyjny K., wpłynął do (...) K. w dniu 27 kwietnia 2017 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 10 lipca 2017 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 44 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z

konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (07.07.2017 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

2) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinnego w miejscowości Ł., (...)-(...) K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 18 lipca 2017 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 21 sierpnia 2017 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 4 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (17.08.2017 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

3) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinnego nr (...) w miejscowości Ł. ul. (...) (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 13 października 2017 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 14 listopada 2017 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 1 dzień w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (08.11.2017 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (dowód: wniosek wraz z innymi dokumentami dotyczącymi przyłączenia obiektu, w tym warunkami przyłączenia k. 373, 389- 390, 392- 393 akt adm.).

4) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinnego nr (...) w miejscowości Ł. ul. (...) (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 13 października 2017 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 14 listopada 2017 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 1 dzień w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (08.11.2017 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (dowód: wniosek wraz z innymi dokumentami dotyczącymi przyłączenia obiektu, w tym warunkami przyłączenia k. 374, 388, 392- 393 akt adm.).

5) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinnego nr (...) w miejscowości Ł. ul. (...) (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 13 października 2017 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 14 listopada 2017 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 1 dzień w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (08.11.2017 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (dowód: wniosek wraz z innymi dokumentami dotyczącymi przyłączenia obiektu, w tym warunkami przyłączenia k. 375, 391- 393 akt adm.).

6) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinnego nr (...) w miejscowości Ł. ul. (...) (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 13 października 2017 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 14 listopada 2017 r. Powyższe

oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 1 dzień w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (08.11.2017 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (dowód: wniosek wraz z innymi dokumentami dotyczącymi przyłączenia obiektu, w tym warunkami przyłączenia k. 376, 386- 387, 392- 393 akt adm.).

7) Kompletny wniosek (nr dziennika DK(...)) o przyłączenie budynku jednorodzinny w miejscowości Ł., ul. (...) (...)-(...) K. (dz, nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 27 października 2017 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 4 grudnia 2017 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 8 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (27.11.2017 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

8) Kompletny wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie budynku jednorodzinny w miejscowości Ł., (...)-(...) K. (dz. nr (...)), wpłynął do (...) K. w dniu 16 listopada 2017 r. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu powinny zostać wydane w terminie 30 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 20 grudnia 2017 r. Powyższe oznacza, iż doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 4 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez (...) K. przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia wynikało z konieczności uzyskania zgody właściciela sieci elektroenergetycznej (18.12.2017 zgoda właściciela sieci na wydanie (...)) (okoliczności niesporne).

Prezes URE, wykonując swoje prerogatywy określone w ustawie Prawo energetyczne, uprawniające do monitorowania funkcjonowania zarządzanego przez (...) K. systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w zakresie warunków przyłączania podmiotów do sieci oraz działając na podstawie art 28 ustawy Prawo energetyczne, pismem z dnia 13 sierpnia 2018 r. (znak: (...)) wezwał (...) K. do przedstawienia informacji dotyczących realizacji w latach 2013 - 2017 procesu wydawania przez ww. przedsiębiorstwo energetyczne warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, w szczególności informacji dotyczących występujących w wprowadzonej działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej przypadków wydania warunków przyłączenia do sieci dystrybucyjnej z uchybieniem terminu wskazanego w art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne (dowód: pismo Prezesa URE z dnia 13 sierpnia 2018 r. k. 4 akt adm.).

(...) K. przedstawił ww. informacje przy piśmie z dnia 24 sierpnia 2018 r. (znak: (...)) (k. 5- 23 akt adm.) oraz z dnia 19 września 2018 r. (k. 25- 43 akt adm.). Do pisma załączone zostało tabelaryczne zestawienie złożonych w latach 2013-2017 wniosków o wydanie warunków przyłączenia do sieci, w którym przedsiębiorstwo energetyczne wskazało m.in. datę otrzymania wniosku przez OSD, datę w której wniosek stał się kompletny oraz datę wydania warunków (tj. nadania/przekazania warunków wnioskodawcy). Treść powyższego pisma i załączone do niego dane wskazują, iż w ww. okresie (...) K. wydawał na wniosek podmiotów wnioskujących o przyłączenie warunki przyłączenia do sieci z przekroczeniem terminu określonego w art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne. Jednocześnie, przesyłając powyższe dane, (...) K. przestawił uzasadnienie dotyczące niewydania, we wskazanych przypadkach warunków przyłączenia do sieci w terminie, o którym mowa wyżej.

Mając na uwadze powyższe, w dniu 17 grudnia 2018 r. Prezes URE wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia (...) K. kary pieniężnej za niewydanie, w terminie określonym w art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne, warunków przyłączenia w latach 2013-2017 w stosunku do podmiotów wnioskujących o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej należącej do (...) K., o czym zawiadomił (...) K. pismem z dnia 17 grudnia 2018 r. (dowód: zawiadomienie z dnia 17 grudnia 2018 r. k. 1- 2 akt adm., z.p.o. k. 3 akt adm.).

W piśmie powyższym Prezes URE wezwał (...) K. m.in. do przedstawienia dokumentów związanych z realizowaną procedurą przyłączeniową podmiotów wnioskujących o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej, w stosunku do których (...) K. w latach 2013-2017 nie wydał w terminie wskazanym w art. 7 ust. 8g ustawy Prawo energetyczne, warunków przyłączenia do tej sieci oraz do przestawienia dodatkowych informacji i dokumentów w sprawie objętej postępowaniem administracyjnym.

Odpowiadając na powyższe wezwanie, (...) K. wraz z pismem z dnia 22 stycznia 2019 r. przedstawił żądane dokumenty oraz wyjaśnienia (dowód: pismo z 22 stycznia 2019 r. k. 49- 401 akt adm.).

Następnie pismem z dnia 18 czerwca 2019 r. Prezes URE wezwał (...) K. do złożenia dodatkowych wyjaśnień i dokumentów związanych z realizowaną procedurą przyłączeniową wskazanych podmiotów wnioskujących o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej w latach 2013-2017 (dowód: pismo Prezesa URE z dnia 18 czerwca 2019 r. k. 402- 403 akt adm.).

Odpowiadając na powyższe wezwanie, (...) K. wraz z pismem z dnia 11 lipca 2019 r. przedstawił żądane dokumenty oraz wyjaśnienia (dowód: pismo powoda z 11 lipca 2019 r. k. 406- 452 akt adm.).

Pismem z dnia 12 sierpnia 2019 r. Prezes URE ponownie wezwał (...) K. do złożenia dodatkowych wyjaśnień i dokumentów (dowód: wezwanie Prezesa URE z dnia 12 sierpnia 2019 r. k. 456 akt adm.).

Odpowiadając na powyższe wezwanie, (...) K. wraz z pismem z dnia 28 sierpnia 2019 r. przedstawił ponownie dokumenty dotyczące realizowania procedury przyłączeniowej (dowód: pismo powoda z dnia 28 sierpnia 2019 r. k. 458- 500 akt adm.).

Pismem z dnia 9 września 2019 r. Prezes URE zawiadomił (...) K. o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie, o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym oraz możliwości ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. Pismo powyższe zostało prawidłowo doręczone (...) K. w dniu 17 września 2019 r. (...) K. nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym (dowód: pismo Prezesa URE z dnia 9 września 2019 r. k.502 akt adm., z.p.o. k. 503 akt adm.).

Następnie, z uwagi na konieczność uzupełnienia materiału dowodowego, pismem z dnia 2 października 2019 r. Prezes URE wezwał (...) K. do złożenia dokumentów umożliwiających ustalenie jego przychodów uzyskanych w poprzednim roku podatkowym (sprawozdanie finansowe, bilans - rachunek zysków i strat), informacji o wysokości przychodu osiągniętego w roku 2018, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej oraz do wskazania właściwego dla (...) K. urzędu skarbowego (dowód: pismo Prezesa URE z dnia 2 października 2019 r. k. 504 akt adm.).

Odpowiadając na powyższe wezwanie, (...) K. wraz z pismem z dnia 10 października 2019 r. przedstawił kopię sprawozdania finansowego za rok obrotowy kończący się 31 grudnia 2018 r., kopię formularza w sprawie opłaty koncesyjnej z rozliczeniem przychodu osiągniętego w roku 2018 dla działalności związanej z dystrybucją energii elektrycznej oraz wskazał, że właściwym dla rozliczeń podatkowych spółki jest (...) Urząd Skarbowy w Ł. (dowód: pismo powoda z dnia 10 października 2019 r. k. 506- 523, 530- 546 akt adm.).

Pismem z dnia 21 października 2019 r. Prezes URE ponownie zawiadomił (...) K. o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie, o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym oraz możliwości ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. Pismo powyższe zostało prawidłowo doręczone (...) K. w dniu 25 października 2019 r. Przedstawiciel (...) K. zapoznał się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w dniu 30 października 2019 r., nie wnosząc do niego uwag (dowód: pismo Prezesa URE z dnia 21 października 2019 r. k. 527 akt adm., z.p.o. k. 528 akt adm., notatka k. 548 akt adm.).

W dniu 12 grudnia 2019 r. Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję (dowód: Decyzja k. 549- 571 akt adm.).

(...) K. w roku podatkowym 2018 r. osiągnął z prowadzonej działalności gospodarczej ogółem przychód w wysokości (...) zł, a z działalności związanej z dystrybucją energii elektrycznej przychód w wysokości (...) zł (dowód: formularz opłaty koncesyjnej k. 48 akt adm., rachunek zysków i strat za 2018 r. k. 510 akt adm.).

Sąd pominął na podstawie art. 235² pkt 2 k.p.c. wnioskowane przez powoda dowody z przesłuchania świadków:

(a) G. K., kierownika działu Obsługi Sieci Technicznej powoda, na okoliczność:

(i) podejmowania prób przyśpieszenia procesu wydawania przez Gminę K. zgód na przyłączenie nowych użytkowników do sieci elektroenergetycznej dzierżawionej przez powoda;

(ii) każdorazowego informowania wnioskodawców przez powoda o konieczności uzyskania zgody właściciela sieci na przyłączenie do niej, procedurze uzyskiwania tej zgody, a także pozostawanie przez powoda w bieżącym kontakcie z wnioskodawcami oraz bieżące ich informowanie o statusie procedowanych wniosków oraz przewidywanym terminie wydania warunków przyłączenia;

(b) J. R., byłego członka zarządu powoda oraz

(c) S. W., Głównego Inżyniera ds. dystrybucji i obrotu energią elektryczną powoda,

na okoliczność:

(i) podejmowania przez powoda prób nakłonienia Gminy K. do zmiany Umowy w zakresie dodania do jej treści postanowienia określającego Gminie K. termin na wyrażenie zgody na przyłączenie nowego użytkownika do sieci elektroenergetycznej umożliwiające powodowi dochowanie terminów na wydanie warunków przyłączenia przewidzianych w art. 7 ust. 8g Prawa energetycznego;

albowiem okoliczności te nie były w sprawie kwestionowane, a zatem należy uznać je za niesporne. Ponadto dowody te nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia kluczowej w sprawie kwestii, mającej wpływ na treść orzeczenia w sprawie, czy powód pozostawał w zwłoce, nie wydając warunków przyłączenia w ustawowym terminie.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie w części.

Powód będąc przedsiębiorstwem dystrybucyjnym podlega regulacji art. 7 ustawy Prawo energetyczne.

W myśl przepisu art. 7 ust. 3a p.e. podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci składa wniosek o określenie warunków przyłączenia do sieci, zwanych „warunkami przyłączenia”, w przedsiębiorstwie energetycznym, do którego sieci ubiega się o przyłączenie.

Ustawa określa szczegółowo warunki jakim ma odpowiadać wniosek o określenie warunków przyłączenia (musi zawierać m.in. oznaczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie, określenie nieruchomości, obiektu lub lokalu, który ma być przyłączony (art. 7 ust. 3b p.e.)).

Podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci dzieli się na grupy, biorąc pod uwagę parametry sieci, standardy jakościowe energii oraz rodzaj i wielkość przyłączanych urządzeń, instalacji i sieci (art. 7 ust. 7 p.e.).

Stosownie do treści art. 7 ust. 8g p.e. przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, jest obowiązane wydać warunki przyłączenia w terminie:

1) 30 dni od dnia złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia przez wnioskodawcę przyłączanego do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączenia źródła - od dnia wniesienia zaliczki;

2) 150 dni od dnia złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia przez wnioskodawcę przyłączanego do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączenia źródła - od dnia wniesienia zaliczki.

Warunki przyłączenia są ważne dwa lata od dnia ich doręczenia. W okresie ważności warunki przyłączenia stanowią warunkowe zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (art. 7 ust. 8i p.e.).

Stosownie do przepisu art. 56 ust. 1 pkt 18 p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie wydaje w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g, warunków przyłączenia, zaś stosownie do treści art. 56 ust. 2e ww. ustawy, obowiązującego w dacie wydania Decyzji przez Prezesa URE, wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 18, nie może być niższa niż 3000 za każdy dzień zwłoki w wydaniu warunków przyłączenia.

W toku postępowania administracyjnego (...) K. przedstawił dowody wskazujące, że przekroczył termin z art. 7 ust. 8g p.e. na wydanie warunków przyłączenia do sieci w wielu przypadkach opisanych w stanie faktycznym sprawy.

Zaskarżoną Decyzją pozwany Prezes URE umorzył postępowanie w zakresie wymierzenia kary pieniężnej (...) K. za działania opisane w pkt. I.1, I.2, I.3, I.4, I.5, I.6, I.7, I.8, I.9, I.10, II.1, II.2, II.3, II.4, II.5, II.6, oraz w pkt II.7 w zakresie zwłoki od dnia 7 grudnia 2014 r. do dnia 11 grudnia 2014 r. i w pkt II.10 w zakresie zwłoki od dnia 7 sierpnia 2014 r. do dnia 11 grudnia 2014 r., przyjmując, że w tym zakresie kary nie mogły zostać nałożone ze względu na przedawnienie, natomiast wymierzył powodowi, w oparciu o art. 56 ust. 1 pkt 18 p.e., kary pieniężne za pozostałe przypadki niezachowania przez powoda terminu z art. 7 ust. 8g p.e. przy wydawaniu warunków przyłączenia na wniosek podmiotu ubiegającego się o te warunki, uznając, że nie doszło do przedawnienia nałożenia administracyjnych kar pieniężnych w pozostałym zakresie.

Powód podniósł natomiast w pierwszej kolejności zarzut przedawnienia wobec nałożenia na niego administracyjnych kar pieniężnych za niewydanie w ustawowym terminie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w odniesieniu do wniosków o przyłączenie opisanych w pkt II.7- II.10 oraz pkt III- V sentencji Decyzji, pomimo upływu trzyletniego terminu przedawnienia nałożenia tych kar wynikającego z art. 68 § 1 Ordynacji podatkowej, w związku z którym sformułował wniosek o uchylenie Decyzji w zakresie pkt VII.1 - VII.14, czyli w zakresie kar za niewydanie w ustawowym terminie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w przypadkach wskazanych w pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8 - II.9, pkt II.10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.) oraz pkt III - V sentencji Decyzji.

Powód zakłada zatem, że pozwany nie mógł wymierzyć mu kar za czyny polegające na niewydaniu w ustawowym terminie warunków przyłączenia w odniesieniu do wniosków o przyłączenie opisanych w pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8 - II.9, pkt II.10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.) oraz pkt III- V sentencji Decyzji, czyli za czyny mające miejsce w 2015 i 2016 r. z uwagi na upływ trzyletniego terminu przedawnienia nałożenia kar z art. 68 § 1 Ordynacji podatkowej mającego według niego zastosowanie w odniesieniu do tych czynów.

Z twierdzeniem tym nie można się zgodzić.

W stanie prawnym relewantnym dla rozpoznawanej sprawy kwestia przedawnienia kar pieniężnych, nakładanych na podstawie art. 56 Prawa energetycznego, nie została w sposób jasny i precyzyjny uregulowana w przepisach prawa, jak również nie została jednoznacznie rozstrzygnięta w orzecznictwie sądów i organów administracyjnych, czy sądów powszechnych i Sądu Najwyższego (na istnienie takich rozbieżności wskazano – przykładowo - w końcowych rozważaniach zawartych w uzasadnieniu wyroku NSA z 28.11.2017 r., sygn. akt II GSK 2433/13, System Informacji

Prawnej LEX nr 2431230; czy w uzasadnieniu wyroku WSA w Warszawie z 30.01.2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 1629/17, System Informacji Prawnej Legalis). Różne poglądy w tym zakresie prezentowane są także w doktrynie.

W zakresie unormowania instytucji przedawnienia kar pieniężnych przewidzianych w Prawie energetycznym można wyróżnić następujące cezury czasowe: (1) okres od chwili wejścia w życie ustawy Prawo energetyczne do 29 października 2015 r. włącznie – tj. okres, w którym brak było jakichkolwiek unormowań w tym przedmiocie; (2) okres od 30 października 2015 r. do 1 września 2016 r., w którym na mocy nowelizacji ustawy - Prawo energetyczne z 11 września 2015 r. (Dz. U. 2015, poz. 1618) wprowadzono do niej art. 56 ust. 7a, zgodnie z którym w sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa; (3) okres od 2 września 2016 r. do 1 czerwca 2017 r., w którym na skutek kolejnej nowelizacji Prawa energetycznego z 22 lipca 2016 r. (Dz. U. 2016, poz. 1165) zmieniono art. 56 ust. 7a przez wyłączenie z zastosowania art. 68 § 1-3 Ordynacji podatkowej; (4) okres od 1 czerwca 2017 r., w którym - obok regulacji obowiązującej w poprzednim okresie - znajduje zastosowanie także przepis art. 189g k.p.a., stanowiący ogólną regulację przedawnienia kar pieniężnych w prawie administracyjnym. Zgodnie zaś z tym przepisem:

§ 1. Administracyjna kara pieniężna nie może zostać nałożona, jeżeli upłynęło pięć lat od dnia naruszenia prawa albo wystąpienia skutków naruszenia prawa.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do spraw, w przypadku których przepisy odrębne przewidują termin, po upływie którego nie można wszczęć postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub stwierdzenia naruszenia prawa, w następstwie którego może być nałożona administracyjna kara pieniężna.

§ 3. Administracyjna kara pieniężna nie podlega egzekucji, jeżeli upłynęło pięć lat od dnia, w którym kara powinna być wykonana.

W ustawie z 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (dalej: OP) przedawnienia dotyczy art. 70 i art. 68. Pierwszy z wymienionych przepisów wprowadza ogólny termin przedawnienia zobowiązań podatkowych (przedawnienie egzekucji należności podatkowej), bez względu na to, czy powstały one z mocy prawa, czy z mocy decyzji i zgodnie z brzmieniem jego § 1, zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku. Natomiast w art. 68 § 1 OP przewidziano termin, w jakim organ może wydać decyzję ustalającą zobowiązanie podatkowe i zgodnie z brzmieniem tego przepisu, zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 21 § 1 pkt 2, nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy.

W niniejszej sprawie postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia powodowi kary pieniężnej zostało wszczęte przez Prezesa URE 17 grudnia 2018 r. Natomiast Decyzja w przedmiocie nałożenia na powoda kar pieniężnych została wydana 12 grudnia 2019 r. Czyny powoda z 2015 i 2016 r. (pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8 - II.9, pkt II.10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.) oraz pkt III- V sentencji Decyzji) miały zatem miejsce w stanie prawnym obowiązującym w pierwszym i drugim z wymienionych wyżej okresów.

W pierwszym z nich brak było przepisów prawa regulujących instytucję przedawnienia w odniesieniu do kar pieniężnych przewidzianych w Prawie energetycznym. Już pobieżna analiza orzecznictwa i literatury przedmiotu wskazuje zaś na brak jednoznacznego stanowiska, w ogóle co do możliwości zastosowania w danym przypadku instytucji przedawnienia, a nie tylko - co do wskazywanej przez powoda - możliwości zastosowania przepisów działu III OP, w tym jej art. 68 § 1. Co więcej, nie ustaliła się także wówczas w ogóle jednolita praktyka orzecznicza co do przedawnienia administracyjnych kar pieniężnych (a nie tylko kar nakładanych na podstawie Prawa energetycznego) na podstawie art. 68 § 1 OP. Natomiast co do kar wymierzanych w danym okresie przez Prezesa URE na podstawie art. 56 ust. 1 PE, to prezentowany jest - między innymi - pogląd, że w tym przypadku nie było możliwości powołania się na instytucję przedawnienia (por. M. Sachajko [w:] red. M. Swora, Z. Muras, Prawo energetyczne. Komentarz, Warszawa 2010, s. 1352, teza 35; uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z 30.01.2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 1629/17, System Informacji Prawnej Legalis). Według innego stanowiska, możliwe było analogiczne stosowanie rozwiązań zawartych

w przepisach działu III Ordynacji podatkowej z uzasadnieniem, że kary pieniężne stanowią niepodatkowe należności budżetowe w rozumieniu art. 3 pkt 8 OP, do których znajdują zastosowanie ww. przepisy Ordynacji (tak np. Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z 18.08.2015 r., sygn. akt II GSK 948/14 – orzeczenie dostępne na stronie internetowej: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl> oraz wyroku z 21.03.2019 r., sygn. akt I GSK 994/18, System Informacji Prawnej Legalis – przy czym w orzeczeniach tych wypowiedziano się o możliwości zastosowania art. 70 OP; M. Szpyrka, Kilka uwag o przedawnieniu kar pieniężnych w prawie energetycznym, IKAR 2019, Nr 1, artykuł dostępny w Systemie Informacji Prawnej Legalis). Natomiast zgodnie z przeciwnym zapatrywaniem, niepodatkowe należności budżetowe to jedynie takie należności, których obowiązek ponoszenia stanowi realizację przepisów prawa, a nie jest wynikiem naruszenia tych przepisów (tak NSA w uzasadnieniu wyroku z 14.11.2014 r., sygn. akt II GSK 1693/13, orzeczenie dostępne na stronie internetowej: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). W rozważanej kwestii zaprezentowano także pogląd o potrzebie odpowiedniego zastosowania w zakresie przedawnienia przepisów prawa karnego, w szczególności art. 101 § 2 Kodeksu karnego (tak Czarnecka i Ogłódek w komentarzu do art. 56 PE, System Informacji Prawnej Legalis).

Sąd orzekający w niniejszym składzie stoi zaś na stanowisku, że skoro w czasie dopuszczenia się przez powoda części czynów przepisy prawa nie regulowały kwestii przedawnienia kar pieniężnych wymierzanych na podstawie Prawa energetycznego, to należy przyjąć, że instytucja ta nie miała do nich zastosowania. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, instytucja ta nie jest konstytucyjnym prawem podmiotowym jednostki, nie można przyjąć, że istnieje konstytucyjne „prawo do przedawnienia”, czy choćby ekspektatywa takiego prawa. To od woli ustawodawcy zależy wprowadzenie danej instytucji do systemu prawnego, w zależności od tego, czy uzna on za zasadne przedawnienie określonych czynów. Zasada ta obowiązuje zarówno w prawie karnym (istnieje kategoria czynów, które nie podlegają przedawnieniu), jak również w prawie administracyjnym.

Zdaniem Sądu nie ma podstaw do przyjęcia możliwości zastosowania w przedziale czasowym, w którym brak było odnośnych regulacji, w drodze analogii przepisów działu III OP, w tym jej art. 68 § 1, gdyż kary pieniężne wymierzone na podstawie art. 56 ust. 1 p.e. nie są niepodatkowymi należnościami budżetowymi w rozumieniu art. 2 § 2 i art. 3 pkt 8 Ordynacji podatkowej. Stanowią one wprawdzie dochód budżetu państwa, nie są jednak należnościami wynikającymi ze stosunków publicznoprawnych nakazujących określonym podmiotom świadczenia pieniężne na rzecz Państwa. Kary te są bowiem konsekwencją stwierdzenia przez organ deliktu administracyjnego, stanowią instrument prawa administracyjnego, ale o określonym charakterze represyjnym, są one rodzajem sankcji za nieprzebranie przepisów prawa publicznego. Należy też zauważyć, że na intencję ustawodawcy, by ostatecznie usunąć nasuwające się wątpliwości, co do możliwości ewentualnego stosowania art. 68 OP do kar pieniężnych nakładanych przez Prezesa URE w oparciu o art. 56 ust. 1 p.e., wskazuje nowelizacja art. 56 ust. 7a PE, na mocy której od 2 września 2016 r. wyłączono z zastosowania art. 68 § 1-3 Ordynacji podatkowej w stosunku do tego rodzaju kar.

Jeśli chodzi zaś o czyny polegające na niewydaniu w ustawowym terminie warunków przyłączenia, dokonane w drugim przedziale czasowym, tj. od 30 października 2015 r. do 1 września 2016 r., czyli o czyny powoda z pkt III.7 (w zakresie zwłoki od 30 października 2015 r. do 3 listopada 2015 r.), III.8 i V.1 sentencji Decyzji dokonane do 1 września 2016 r. włącznie, należy podnieść, iż mimo unormowania już w tym okresie wprost w art. 56 ust. 7a p.e., iż w sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, to w dalszym ciągu, z podobnych względów, stosowanie trzyletniego terminu przedawnienia nałożenia kary na zasadzie art. 68 OP nie jest możliwe.

Ponownie należy przypomnieć, iż zgodnie z treścią art. 68 § 1 OP, zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 21 § 1 pkt 2 nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie trzech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy. Tym samym bieg terminu do wydania takiej decyzji rozpoczyna się w momencie powstania obowiązku podatkowego.

Obowiązkiem podatkowym zgodnie z art. 4 OP jest „wynikająca z ustaw podatkowych nieskonkretyzowana powinność przymusowego świadczenia pieniężnego w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w tych ustawach”. Tak rozumiany obowiązek podatkowy ulega konkretyzacji, tj. przekształca się dopiero w zobowiązanie podatkowe w jeden ze sposobów wskazanych w art. 21 § 1 OP, czyli z mocy prawa lub w drodze doręczenia decyzji właściwego organu.

Brak jest jednak możliwości przełożenia pojęcia obowiązku podatkowego na grunt regulacji ustawy Prawo energetyczne dotyczących kar pieniężnych.

Należy podkreślić, iż kary pieniężne posiadają charakter typowej sankcji administracyjnej (związanej z wystąpieniem deliktu administracyjnego), które są znacznie bliższe sankcjom przewidzianym w przepisach karnych lub dotyczących wykroczeń, niż zobowiązaniom podatkowym. Przedawnienie zarazem w sprawach karnych odnosi się do momentu popełnienia sankcjonowanego czynu, a więc całkowicie odmiennie, niż czyni to prawo podatkowe. Z kolei w przypadku kar administracyjnych nie można mówić o istnieniu jakiegokolwiek obowiązku ich zapłaty do czasu ustalenia tego obowiązku w decyzji przez właściwy organ, nie wynika on bowiem z żadnego przepisu ustawowego. Decyzja nakładająca karę administracyjną, w przeciwieństwie do decyzji podatkowej, nie konkretyzuje obowiązku wcześniej istniejącego (nieskonkretyzowanej powinności), ale go od podstaw kształtuje – w sposób od razu zindywidualizowany i skonkretyzowany. Niewątpliwie bowiem po stronie naruszającego dany przepis prawa, nie powstaje przed wydaniem tej decyzji żadna skonkretyzowana powinność zapłaty kary w określonej wysokości, a do momentu wydania stosownej decyzji na stronie nie ciąży w ogóle żaden, nawet abstrakcyjny i ogólny obowiązek zapłaty kary, co wynika z samej natury sankcji administracyjnej i jest zasadniczą okolicznością różniącą zobowiązanie z tytułu kary pieniężnej od zobowiązania podatkowego, przesądzającą o niemożności zastosowania w odniesieniu do decyzji nakładającej taką karę regulacji zawartej w art. 68 § 1 Ordynacji podatkowej.

Ponadto przedmiotowe administracyjne kary pieniężne są następstwem stwierdzenia przez organ deliktu administracyjnego, stanowiąc instrument prawa administracyjnego, ale o określonym charakterze sankcyjnym. Są one rodzajem sankcji za nieprzestrzeganie przepisów prawa publicznego. Tymczasem przepisy Działu III Ordynacji podatkowej mają zastosowanie do opłat i innych niepodatkowych należności budżetu państwa, do których ustalenia uprawnione są organy inne niż organy podatkowe, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej (art. 2 § 2 Ordynacji podatkowej). Przez niepodatkowe należności budżetowe rozumie się niebędące podatkami i opłatami, należności stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych (art. 3 pkt 8 Ordynacji podatkowej). Przy czym do kategorii niepodatkowych należności budżetowych można zaliczyć jedynie tego rodzaju świadczenia, które zawierają w swych konstrukcjach elementy prawne danin publicznych. Kara pieniężna nakładana decyzją administracyjną nie jest natomiast daniną publiczną, bowiem jej nałożenie następuje na mocy aktu indywidualnego niebędącego ustawą.

W związku z powyższym przepisy o przedawnieniu zobowiązań podatkowych nie nadają się do stosowania w przypadku administracyjnych kar pieniężnych z uwagi na znaczące różnice pomiędzy zobowiązaniem podatkowym a karą pieniężną.

Według Sądu potwierdzenie poprawności tej tezy można odnaleźć, jak już wcześniej wspomniano, w kolejnej nowelizacji Prawa energetycznego, w której doprecyzowano, że w sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w art. 56 ust. 1 p.e., stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 68 § 1-3.

Sąd nie podziela również stanowiska Prezesa URE, iż w danym zakresie znajdzie zastosowanie art. 189g § 1 k.p.a., stanowiący ogólną regulację przedawnienia kar pieniężnych w prawie administracyjnym, a obowiązujący od 1 czerwca 2017 r.

Zgodnie z art. 16 ustawy z 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw, wprowadzającej dany przepis do k.p.a., do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia nowelizacji ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym. W rozpatrywanym przypadku postępowanie administracyjne zostało wszczęte przez Prezesa URE 17 grudnia 2018 r., a decyzja w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej została wydana 12 grudnia 2019 r., zatem już po wejściu w życie nowelizacji k.p.a., co sugeruje konieczność stosowania w tej sprawie przepisów k.p.a. w brzmieniu obowiązującym od 1 czerwca 2017 r. Niemniej jednak należy zauważyć, że ww. art. 16 noweli do k.p.a.,

jako przepis intertemporalny, odnosi się jedynie do przepisów stricte proceduralnych. Natomiast przedawnienie jest instytucją prawa materialnego. Oznacza to, że art. 16 noweli nie dotyczy stosowania art. 189g § 1 i § 3 k.p.a.

Reasumując powyższe, skoro do naruszeń popełnionych przed 1 czerwca 2017 r. nie stosujemy art. 189g § 1 i § 3 k.p.a., a w czasie ww. czynów powoda przepisy prawa bądź nie regulowały kwestii przedawnienia kar pieniężnych wymierzanych na podstawie Prawa energetycznego, bądź przepisy stosowanej OP nie nadawały się do stosowania w zakresie przedawnienia do nałożenia w drodze decyzji kształtującej administracyjnej kary pieniężnej, to zdaniem Sądu nie ma podstaw do skorzystania z dobrodziejstwa instytucji przedawnienia.

Tym samym w stosunku do ww. czynów powoda z pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8 - II.9, pkt II.10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.) oraz pkt III - V sentencji Decyzji, nie mogło dojść do przedawnienia nałożenia kary, a zatem nie mógł zostać uwzględniony wniosek powoda o uchylenie Decyzji w zakresie wymierzonych za te czyny kar pieniężnych.

Oprócz kwestii przedawnienia powód, nie kwestionując faktu dopuszczenia się przekroczeń terminu na wydanie warunków przyłączenia w szeregu przypadków opisanych w stanie faktycznym sprawy, podniósł, że w ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej w latach 2014 - 2017 nie pozostawał w zwłoce z wydaniem decyzji o warunkach przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w odniesieniu do wniosków o przyłączenie do tejże sieci wskazanych w pkt II.7- II.10 oraz pkt III- VI Decyzji, a w związku z tym podniósł zarzut braku podstaw do wymierzenia mu w tym zakresie kary pieniężnej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 18 w zw. z art. 56 ust. 2e Prawa energetycznego, stąd wniósł o uchylenie Decyzji w pkt II.7 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 3 lutego 2015 r.), pkt II.8- II.9, pkt II.10 (w zakresie zwłoki od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 5 lutego 2015 r.), pkt III- VII z tego powodu.

Odnosząc się do tego zarzutu należy podnieść, że przytoczone na wstępie regulacje prawne dają podstawę do uznania, że powód nie wydał warunków przyłączenia w ustawowym terminie w odniesieniu do wskazanych w stanie faktycznym wniosków o wydanie warunków przyłączenia. Treść art. 7 ust. 8g p.e. dotyczącego terminu wydania warunków jest jednoznaczna, bo określona jest przez liczbę dni, jakie mają upłynąć od daty złożenia wniosku do daty wydania warunków, czyli 30 lub 150 dni. Wydanie warunków przyłączenia po upływie tych dni, jest równoznaczne z niewydaniem ich w terminie, a więc zastosowanie znajdzie art. 56 ust. 1 pkt 18 p.e. przewidujący w takim wypadku podleganie karze.

Przepis art. 56 ust. 1 pkt 18 p.e. nie uzależnia odpowiedzialności od zawinionego działania przedsiębiorstwa energetycznego. Cechą charakterystyczną odpowiedzialności administracyjnej jest jej obiektywny charakter, czyli niezależny od elementu subiektywnego jakim jest zawinienie. Zatem fakt ziszczenia się stanu opisanego w normie prawa powoduje powstanie odpowiedzialności. Przy czym odpowiedzialność ta nie ma oczywiście charakteru absolutnego, czyli przedsiębiorca nie będzie ponosił odpowiedzialności w sytuacji, gdy obiektywnie rzecz oceniając nie może uniknąć sytuacji implikującej odpowiedzialność i nie może jej zapobiec, tj. gdy stan wywołujący odpowiedzialność jest zupełnie od niego niezależny. Jak wynika poza tym z orzecznictwa Sądu Najwyższego „przedsiębiorstwo energetyczne może uniknąć kary gdy wykáže, że obiektywne okoliczności danej sprawy uniemożliwiają mu przypisanie odpowiedzialności za naruszenie przepisów ustawy, z uwagi na podjęte przez to przedsiębiorstwo działania o charakterze prewencyjno-ostrożnościowym” (tak m.in. w wyroku SN z dnia 14 kwietnia 2010 r., sygn. akt III SK 1/10 oraz z dnia 1 czerwca 2010 r., sygn. akt III SK 5/10, Legalis).

Na gruncie niniejszego postępowania, przedsiębiorstwo energetyczne mogło więc eskulpować się od odpowiedzialności, nawet w sytuacji niewydania warunków przyłączenia w terminie, jeżeli by udowodniło akty należytej staranności właściwe przedsiębiorstwu koncesjonowanemu, zmierzające do sprawnego wydania tych warunków w ustawowym terminie, gdyż wówczas pozostawałoby wyłącznie w opóźnieniu. W przeciwnym razie mamy do czynienia z karalną zwłoką, gdyż art. 56 ust. 2e p.e. określa minimalny wymiar kary za każdy dzień „zwłoki” w wydaniu warunków przyłączenia.

Zgodnie z treścią art. 476 k.c. „Dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi”. W uzasadnieniu wyroku z 6 maja 2004 r. o sygn. akt III CK 546/02 (Legalis) Sąd Najwyższy zważył, że „Niedotrzymanie przez dłużnika terminu spełnienia świadczenia może - zależnie od tego, jakie były jego przyczyny - powodować różne następstwa. Decydującym czynnikiem jest to, czy nastąpiło ono na skutek okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, czy też nie. Jeżeli dłużnik nie dochował terminu z powodu okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność, to wówczas popada w zwłokę (art. 476 zd. 1 KC). Jeżeli natomiast dłużnik nie spełnił świadczenia we właściwym terminie na skutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, to wtedy ocenia się to jako opóźnienie (art. 476 zd. 2 KC)”.

Tym samym dla przypisania (...) K. odpowiedzialności za uchybienia w zakresie wydania w terminie wskazanym w art. 7 ust. 8g ww. p.e. warunków przyłączenia do sieci, konieczne jest by działania te miały charakter zwłoki.

W mniemaniu powoda w żadnym przypadku przekroczenia terminu do wydania warunków przyłączenia nie dopuścił się zwłoki, ponieważ działał starannie, a powstałe opóźnienia były wywołane w szczególności oczekiwaniem na otrzymanie zgody od Gminy K. na przyłączenie nowych użytkowników do jej sieci elektroenergetycznej, dzierżawionej jedynie przez powoda.

Podkreślenia zatem wymaga, iż powód zawarł z Gminą K. umowę dzierżawy, zgodnie z którą każdorazowe podłączenie do przedmiotowych urządzeń nowych odbiorców, z wyłączeniem osób fizycznych (tylko w przypadku, gdy nie ma istotnych przeciwwskazań formalnoprawnych i istnieje wybudowany majątek sieciowy do przyłączenia) wymaga zgody wydzierżawiającego. W przypadku braku infrastruktury elektroenergetycznej w obrębie określonym we wniosku, a tak było w przypadkach wniosków opisanych w stanie faktycznym, (...) K. jako operator sieci dystrybucyjnej musi wystąpić do Gminy K. jako właściciela o zgodę na wydanie warunków technicznych przyłączenia i o określenie w jakim terminie infrastruktura elektroenergetyczna zostanie wybudowana.

Wprawdzie konieczność uzyskania zgody od właściciela sieci jest czynnikiem zewnętrznym, ale (...) K. nie zabezpieczył się właściwie, aby Gmina K. wydawała zgody w takim czasie, żeby zdążył dochować terminu ustawowego na wydanie warunków przyłączenia. W szczególności zawarta przez niego umowa nie przewiduje bowiem dla Gminy K. żadnego terminu na udzielenie zgody na przyłączenie. Mimo tego powód zawarł rzeczoną umowę.

Należy zaś przyjąć, że (...) K. podpisując umowę dzierżawy, jako profesjonalny przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie określonym w udzielonych mu koncesjach, mając wiedzę o ciężących na nim obowiązkach ustawowych, w tym wynikających z art. 7 p.e., powinien zagwarantować sobie możliwość ich prawidłowej realizacji. Skoro tego nie uczynił nie może zwolnić się od odpowiedzialności, tłumacząc zwłokę działaniem podmiotu trzeciego, ponieważ to powód zobowiązany był w drodze ustawy do wydawania warunków technicznych w terminie. Jeśli więc zawarł rzeczoną umowę w danym kształcie i nawet w § 2 ust. 4 lit f umowy dzierżawy zobowiązał się do „wydawania warunków technicznych przyłączenia zgodnie z przepisami Prawa Energetycznego”, a więc także w terminach określonych w tych przepisach, należy uznać, że przyjął, iż określonym obowiązkom podoła albo narazi się na odpowiedzialność z tytułu niedopełnienia w terminie obowiązków ustawowych.

Z tych powodów, dla ustalenia odpowiedzialności powoda, nie mają znaczenia jego próby negocjowania warunków umowy dzierżawy pod kątem wprowadzenia terminu na wydanie przez Gminę zgody na przyłączenie, gdyż powód wykonując działalność przedsiębiorstwa dystrybucyjnego podlega wskazanym przepisom a jako podmiot koncesjonowany deklaruje ich wypełnianie, choćby we wskazanych wyżej okolicznościach.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że powód nie wydając w terminie warunków przyłączenia popadał w zwłokę, a nie dopuszczał się zwykłego opóźnienia.

Jeśli chodzi o ilość dni zwłoki, w przypadku większości przekroczeń terminu na wydanie warunków przyłączenia, nie była kwestionowana.

Podniesione jednak w odwołaniu dwa przykłady niewłaściwego oszacowania liczby dni zwłoki powoda zasługują na uwagę.

Pierwszy przypadek objęty pkt II.7 sentencji Decyzji odnosi się sytuacji, w której złożony w dniu 7 listopada 2014 r. wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie hali produkcyjno- magazynowej z zapleczem socjalno-biurowym w Strefie (...) w Ż., gmina K. (dz. nr (...)) dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, a zatem warunki przyłączenia stosownie do przepisu art. 7 ust. 8g p.e. powinny zostać wydane w terminie 150 dni od dnia złożenia przedmiotowego wniosku. Z uwagi jednak na istniejące możliwości ubiegający się o przyłączenie w dniu 29 grudnia 2014 r. zmodyfikowali pierwotny wniosek, wnosząc o przyłączenie obiektu do sieci o napięciu znamionowym niższym niż 1 kV, stąd warunki przyłączenia stosownie do powołanego wyżej przepisu winny zostać wydane w terminie 30 dni. Zdaniem Sądu w takich okolicznościach 30- dniowy termin powinien być liczony od dnia 29 grudnia 2014 r., a zatem upłynął z dniem 28 stycznia 2015 r. Jako, że wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 3 lutego 2015 r., doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 6 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g p.e.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga wszak, że powód nie skarżył pkt II.7 sentencji Decyzji w zakresie zwłoki od 7 grudnia 2014 r. do 11 grudnia 2014 r., należy zatem przyjąć, że skoro w tym zakresie Decyzja jest prawomocna, do zwłoki doszło również w tych dniach, z tym, że w pkt VIII sentencji Decyzji Prezes URE umorzył postępowanie w zakresie wymierzenia kary pieniężnej (...) K. m.in. za działanie opisane w pkt II.7 w zakresie zwłoki od dnia 7 grudnia 2014 r. do dnia 11 grudnia 2014 r.

Drugi przypadek niewłaściwego oszacowania liczby dni zwłoki powoda objęty pkt IV.1 sentencji Decyzji odnosi się sytuacji, w której wniosek (nr dziennika (...)) o przyłączenie wytwórni etanolu i piwa z strefie przemysłowej B., gmina K. (dz. nr (...)) wpłynął do (...) K. w dniu 8 maja 2015 r. Jednak jak wynika z przedstawionego w toku postępowania sądowego materiału dowodowego, w dniu 13 maja 2015 r. wniosek ten został uzupełniony. Z uwagi na fakt, iż wniosek ten dotyczył przyłączenia objętego nim obiektu do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, warunki przyłączenia, stosownie do przepisu art. 7 ust. 8g p.e., powinny zostać wydane w terminie 150 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku, czyli licząc od dnia 13 maja 2015 r., a nie jak przyjął organ od 8 maja 2015 r., a zatem powinny być wydane do dnia 10 października 2015 r. Jako, że jednak 10 października 2015 r. przypadła w sobotę, to w świetle art. 57 § 4 k.p.a. (...) K. miał ostatecznie czas na wydanie warunków przyłączenia do poniedziałku- 12 października 2015 r. W przypadku ww. obiektu wydanie warunków przyłączenia (nr (...)) nastąpiło w dniu 26 października 2015 r. Powyższe oznacza, iż faktycznie doszło do przekroczenia terminu na wydanie warunków przyłączenia o 14 dni w stosunku do terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 8g p.e. Sąd musiał te fakty uwzględnić w oparciu o przedłożone dowody.

Wobec powyższego Decyzję należało w tym zakresie odpowiednio zmienić, w ten sposób, że w pierwszym przypadku (w pkt II.7 sentencji Decyzji) określić, iż powód dopuścił się w sumie 11 dni zwłoki, a w drugim (w pkt IV.1 sentencji Decyzji), iż dopuścił się 14 dni zwłoki. Powyższe będzie miało zatem przełożenie na wysokość kary za te czyny, określonej odpowiednio w pkt VII.1 i VII.13 Decyzji.

Przechodząc do kwestii wymierzenia powodowi w Decyzji kar pieniężnych za każdy przypadek zwłoki w wydaniu przez powoda warunków przyłączenia przytoczyć trzeba treść przepisu art. 56 ust. 6a p.e., zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Ustawa prawo energetyczne nie precyzuje, w jaki sposób należy oceniać stopień szkodliwości czynu, jednak wytyczne daje w tym zakresie orzecznictwo sądowe. I tak Sąd Najwyższy w wyroku z 15 października 2014 r., w sprawie III SK 47/13 (Legalis), uznał, że przy ocenie szkodliwości zasadne jest odwołanie się do sposobu weryfikacji tego stopnia

wypracowanego w prawie karnym, skoro prawodawca posłużył się w art. 56 ust. 6a p.e. instytucją prawa karnego, z uwagi na represyjny charakter kar pieniężnych przewidzianych w art. 56 p.e.

Konieczne jest więc odwołanie się do art. 115 § 2 Kodeksu karnego, który zawiera zamknięty katalog kryteriów oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu i który nakazuje przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu brać pod uwagę:

- 1) rodzaj i charakter naruszonego dobra,
- 2) rozmiary wyrządzonej szkody,
- 3) sposób i okoliczności popełnienia czynu,
- 4) wagę naruszonych obowiązków,
- 5) postać zamiaru,
- 6) motywację sprawcy,
- 7) rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Jak ocenił Sąd Najwyższy w powołanym wyżej orzeczeniu „o stopniu społecznej szkodliwości mają decydować wyłącznie okoliczności związane z czynem (por. wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2011 r., IV KK 382/10), przy czym podstawowe znaczenie dla określenia stopnia szkodliwości czynu mają rodzaj i charakter naruszonego dobra chronionego prawem, rozmiar wyrządzonej i grożącej szkody oraz zamiar i motywacja sprawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2011 r., IV KK 382/10). [...] Nie uwzględnia się więc okoliczności, które pojawiły się po popełnieniu czynu, ponieważ nie mieszczą się one w regulacji art. 115 § 2 KK.”

Analizując zasadnicze kryterium oceny stopnia szkodliwości czynu powoda, jakim jest rodzaj naruszonego dobra należy stwierdzić, że dobrem tym jest w istocie możliwość korzystania z energii elektrycznej przez podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci energetycznej. Należy jednak zaznaczyć, że wydanie warunków przyłączenia jest to tylko pierwszy, wstępny etap do realizacji przez odbiorców zamierzeń dotyczących poboru energii elektrycznej, który określa czy istnieje możliwość przyłączenia do sieci elektroenergetycznej. Zasadniczy jest natomiast etap późniejszy – faktyczne przyłączenie danego podmiotu do sieci, które umożliwia dopiero pobór energii elektrycznej. Tym niemniej na pierwszym etapie wnioskodawca dowiaduje się, czy jego podłączenie jest w ogóle technicznie możliwe, a jeśli tak, to na jakich warunkach.

Dlatego niewątpliwie ustawodawca uznał, że rozpoznanie wniosku o wydanie warunków przyłączenia w określonym czasie jest istotne, skoro obwarował terminową realizację obowiązku karami pieniężnymi, wskazując w art. 56 ust. 2e p.e. na karę minimalną za każdy dzień zwłoki, co oznacza, że nawet nieznaczące (jednodniowe) zawinione przekroczenie terminu na wydanie warunków przyłączenia godzi w istniejący porządek prawny określający sposób realizacji obowiązków dotyczących przyłączania do sieci elektroenergetycznych przez przedsiębiorstwa zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej, stąd zasługuje na karę.

Ponadto, jak słusznie zauważył Prezes URE, brak rozpoznania wniosku o wydanie warunków przyłączenia do sieci w sposób bezpośredni oddziałuje na sytuację wnioskodawcy, który nie zna swojej sytuacji prawno-faktycznej, związanej z realizacją określonej inwestycji przyłączeniowej. Należy także pamiętać, iż na podstawie złożonego wniosku określone zostać mają warunki przyłączenia i przygotowany projekt umowy o przyłączenie wraz z harmonogramem realizacji przyłączenia. Dokumenty te zawierają wszystkie przewidziane przepisami szczegółowe informacje techniczne i ustalenia niezbędne do przyłączenia. W szczególności zawierają zakres budowanych urządzeń i ich parametry techniczne, obowiązki stron, termin przyłączenia i ważności umowy. Wydanie warunków przyłączenia stanowi podstawę do rozpoczęcia określonych prac związanych z realizacją tego przyłączenia (w tym niezbędnych prac projektowych itp.). Do czasu rozpoznania wniosku o przyłączenie wnioskodawca pozostaje więc w niepewności

co do dalszych losów planowanej przez siebie inwestycji. Natomiast, w sytuacji rozpoznania wniosku w formie odmowy wydania warunków przyłączenia, ww. podmiotowi przysługuje uprawnienie do wystąpienia do Prezesa URE ze stosownym wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu w sprawie odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. Brak rozpoznania wobec tego wniosku o przyłączenie powoduje zawieszenie wnioskodawcy w sytuacji niepewności i pozbawienie go możliwości podjęcia zagwarantowanych mu przepisami uprawnień. Poza tym na uwagę zasługuje fakt, iż w okresie zwłoki w wydaniu warunków przyłączenia, podmiot wnioskujący o przyłączenie nie posiada żadnych (zagwarantowanych przepisami prawa) narzędzi zapobiegających bezczynność przedsiębiorstwa dystrybucyjnego w tym zakresie.

Oceniając z kolei postać zamiaru i motywację sprawcy nie można zdaniem Sądu przypisać powodowi celowego działania zmierzającego do niewydania warunków przyłączenia w ustawowym terminie. Co więcej, według powoda, każdorazowo informował on wnioskodawców o konieczności uzyskania zgody właściciela sieci na przyłączenie do niej, procedurze uzyskiwania tej zgody, a także pozostawał w bieżącym kontakcie z wnioskodawcami oraz na bieżąco informował ich o statusie procedowanych wniosków oraz przewidywanym terminie wydania warunków przyłączenia.

Powód usprawiedliwiał się bowiem w kontekście przekroczenia terminu do wydania warunków przyłączenia okolicznością oczekiwania na zgodę właściciela sieci elektroenergetycznej, podczas gdy przykładowo w przypadkach najkrótszej zwłoki o 1 dzień (pkt VI.3, VI.4, VI.5, VI.6 Decyzji), zgoda taka została udzielona na 5 dni przed upływem terminu do wydania warunków przyłączenia przez powoda. Powód nie utrzymywał zaś, aby niezwłoczne wydanie warunków przyłączenia, po otrzymaniu zgody przez właściciela sieci, nie było możliwe. W odniesieniu zaś do sytuacji, gdy powód wydawał warunki przyłączenia tuż po uzyskaniu zgody przez właściciela sieci, ale ze zwłoką, należy podnieść, iż przedłużenia te były faktycznie następstwem dogodnego ukształtowania współpracy z właścicielem infrastruktury wykorzystywanej przez powoda do prowadzenia działalności gospodarczej.

W kwestii wyrządzenia szkody w związku z nienależytym działaniem powoda ostatecznie organ uznał, że nawet jednodniowa zwłoka w wydaniu warunków przyłączenia wpływa w sposób istotny na sytuację prawno-formalną wnioskodawcy, może bowiem generować zarówno komplikacje, jak i koszty finansowe po stronie ubiegającego się o wydanie warunków przyłączenia. Tym bardziej stwierdzone w niniejszej sprawie wielodniowe lub wielotygodniowe oczekiwanie na uzyskanie warunków przyłączenia, ponad termin wskazany przez ustawodawcę.

Uwzględniając powyższe nie można stwierdzić, że stopień szkodliwości czynów powoda polegających na niewydaniu w ustawowym terminie warunków przyłączenia był znikomy, nawet w przypadku kilkudniowych opóźnień.

Trzeba bowiem zauważyć, że art. 56 ust. 6a p.e. ma charakter fakultatywny, zatem odstąpienie od wymierzenia kary nie tylko zależy od spełnienia przesłanki o charakterze ocennym w postaci znikomej szkodliwości czynu, ale zależy też od uznania organu, które wszakże nie może być dowolne i wynikać musi z merytorycznych przesłanek, ale z pewnością nie stanowi ono obowiązku organu do zastosowania powołanej regulacji w każdym warunkach.

W tym zakresie Sąd Okręgowy w Warszawie podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 27 listopada 2019 r. o sygn. akt I NSK 95/18, że „art. 56 ust. 6a p.e. należy interpretować z uwzględnieniem zasady sprawności i rzetelności działania instytucji publicznych, a także zasady równowagi i podziału władzy. W ocenie Sądu Najwyższego [...] Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dysponuje więc pewnym luzem decyzyjnym przy interpretacji przesłanki znikomości szkodliwości społecznej czynu, a w razie ziszczenia się wspomnianej przesłanki - uznaniem administracyjnym przy wyborze wariantu rozstrzygnięcia: odstąpienia od kary pieniężnej bądź nieodstąpienia od tej kary. [...] Organ regulacyjny, z uwagi na posiadaną wyspecjalizowaną kadre, unikalną pamięć instytucjonalną oraz bezpośrednią styczność z realiami rynkowymi, jest co do zasady lepiej przygotowany niż sędzia do oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu przedsiębiorcy z punktu widzenia standardów obowiązujących na rynku regulowanym. Interpretacja przepisów prawnych należy do istoty władzy wykonawczej, która jak wskazuje sama jej nazwa, odpowiada za egzekwowanie prawa. Jeżeli określony sposób interpretacji przepisu ma racjonalne uzasadnienie i jest ugruntowany w praktyce organu, sąd nie powinien zastępować go własną interpretacją. Interwencja sądu w treść decyzji organu regulacyjnego powinna następować dopiero wtedy, gdy nosi ona znamiona dowolności: opiera

się na arbitralnych przesłankach, zawiera zdawkowe i ogólnikowe uzasadnienie, odwołuje się do nieudowodnionych informacji.” (wyrok Sądu Najwyższego – Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych z 27 listopada 2019 r., sygn. akt I NSK 95/18, Legalis nr 2294222).

Skoro zatem Decyzja pozwanego nie ma cech dowolności w omawianym zakresie, szkodliwość czynu została poprawnie oceniona, niespełnienie przesłanki znikomej szkodliwości czynu powoduje, że nawet w sytuacji następczego wydania warunków przyłączenia, a zatem realizacji drugiej przesłanki z art. 56 ust. 6a p.e. nie ma podstaw do zmiany Decyzji poprzez odstąpienie od wymierzenia kar powodowi.

Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych za poszczególne przypadki zwłoki Prezes URE, zgodnie z art. 56 ust. 6 p.e., powinien uwzględnić stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

Zdaniem Sądu organ, mając na uwadze przedmiotowe dyrektywy wymiaru kary z art. 56 ust. 6 p.e. prawidłowo uznał, że w każdym przypadku zwłoki do obliczania kary wystarczającym jest przyjęcie minimalnej kwoty kary za każdy dzień zwłoki określonej w art. 56 ust. 2e p.e. (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania Decyzji), w myśl którego w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 18, wysokość kary nie może być niższa niż 3000 zł za każdy dzień zwłoki w wydaniu warunków przyłączenia.

W opinii Sądu, zastosowana kwota kary – 3.000 zł za każdy dzień zwłoki jest odpowiednia, zatem kary całkowite stanowiące wynik pomnożenia kwoty kary minimalnej i liczby dni zwłoki spełnią swoje funkcje represyjno-prewencyjne, stanowiąc właściwą dolegliwość za stwierdzone naruszenia.

Na podstawie art. 56 ust. 3 p.e. wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 18, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Natomiast wobec tego, że z działalności związanej z dystrybucją energii elektrycznej powód osiągnął w roku podatkowym 2018 r. przychód w wysokości (...) zł, wymierzone w Decyzji kary w wysokości od 3 000 zł do 219 000 zł stanowią odpowiednio od niespełna (...) do (...)tego przychodu, czyli kształtują się w dolnym progu maksymalnego wymiaru, tj. 15 % przychodu.

Mając powyższe na względzie Sąd w oparciu o przepis art. 479⁵³ § 2 k.p.c. zmienił Decyzję tylko w ten sposób, że w pkt II.7 sentencji Decyzji określił, że powód dopuścił się w sumie 11 dni zwłoki, a w pkt IV.1 sentencji Decyzji, iż powód dopuścił się 14 dni zwłoki, w związku z czym kary za te czyny określone odpowiednio w pkt VII.1 i VII.13 Decyzji zostały stosownie zmniejszone, z tym, że kara w pkt VII.1 mogła zostać wymierzona tylko za 6 dni zwłoki, jako, że postępowanie co do wymierzenia kary za działania opisane w pkt II.7 w zakresie zwłoki od dnia 7 grudnia 2014 r. do dnia 11 grudnia 2014 r., czyli za pozostałe 5 dni zostało prawomocnie umorzony przez Prezesa URE w pkt VIII Decyzji, przy czym Decyzja w tym zakresie nie była skarżona. Sąd obniżył zatem karę pieniężną w pkt VII.1 do 18.000 zł a karę z pkt VII.13 do 42.000 zł.

W pozostałym zakresie, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., odwołanie jako niezasadne zostało oddalone.

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd obciążył tylko powoda obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów postępowania, albowiem pozwany uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Ewa Malinowska